

Sint Janstijd

Bewustzijn is een vermogen dat in het oneindige kan groeien. Van de meest primitieve vormen van leven tot de hoogst ontwikkelde wezens is dit vermogen in steeds sterkere mate aanwezig. Een oud gezegde uit India luidt: 'God werkt in de steen, ademt in de plant, droomt in het dier en wordt wakker in de mens.'

Maar ook ons menselijk bestaan kent vele vormen van bewustzijn. Terwijl sommige mensen als slaapwandelaars door het leven gaan, ontwikkelen anderen een heldere tegenwoordigheid van geest.

In de wereld die boven ons uitstijgt houdt het niet op. Bij de engelen wordt bewustzijn een vorm van alles zien en alles weten. Als uitdrukking van dit vermogen worden de hoogste hiërarchieën veelal afgebeeld met vleugels vol ogen.

Zelfs nog daarboven bestaat een vorm van bewustzijn, die dit alles overstijgt. In de kortste vorm wordt dat uitgedrukt met de woorden: 'God ziet alles.' Zijn ogen zien en herkennen alle schepselen, van de nietigste tot de grootste.

Wat ziet God op aarde?

Wij sluiten maar al te vaak onze ogen en oren voor de ellende van deze wereld. Het is te veel om te bevatten. Alles wat mensen elkaar aandoen, dat is vaak niet om aan te zien.

Maar God ziet het - en zwijgt.

Juist daarom, omdat er zoveel onmenselijkheid en liefdeloosheid op de wereld is, is er een tegenwicht nodig; moet er een andere werkelijkheid geschapen worden.

Daarom zijn er plaatsen op aarde nodig, waar mensen hun dank uitspreken tot de Vadergod, de aldoordringende, de alzegenende - zoals dat in deze tijd van het jaar aan onze altaren gebeurt - opdat Hij hoort en ziet dat er mensen zijn die Hem niet vergeten.

Bastiaan Baan / 5 juli 2020